

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 615: Chấp Tướng Chính Là Ba Độc, Cho Nên Phải Ly Tướng, Xả, Nhấn Để Nhỏ Tận Gốc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 053)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chấp tướng chính là ba độc, cho nên phải ly tướng, xả, nhấn để nhỏ tận gốc. Hành nhân cần biết đây là việc phải làm trước tiên vậy.】

Đoạn nhỏ này là dạy cho chúng ta phương pháp tiêu trừ chướng ngại trong đời sống hằng ngày. Về “Kinh Bát Nhã”, từ khi bắt đầu khai giảng đến nay chúng ta cũng đã giảng không ít buổi, đối với những lời khai thị của Đức Thế Tôn trong bộ kinh này, ít nhiều chúng ta đều có thể thể hội được đôi chút. Thế Tôn trong kinh từ đầu đến cuối đều dạy chúng ta phải ly tướng, cho nên chấp tướng là sai rồi; chỉ cần trong tâm có mảy may chấp trước, bất luận là thế pháp hay Phật pháp, hễ chấp là sai rồi.

Sai ở chỗ nào? Hễ chấp thì liền có “năng chấp” và “sở chấp”, thế là bốn tướng hiện ra rõ ràng: ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng thấy đều hiện hữu đầy đủ. Đã có ngã tướng thì nhất định sẽ có ngã tham, ngã si; “Duy Thức Luận” có nói “bốn đại phiền não thường theo nhau”, ba độc (tham, sân, si) chính là nằm ngay trong đó, cho nên chấp tướng thì liền có ba độc. Có lẽ chư vị trong lúc chấp tướng, không cảm giác được bản thân mình đang có tham, sân, si, đó là do tâm thô thiển, thiếu sự quán sát vi tế; có tham sân si mà tự mình không thể phát giác, lại cứ tưởng mình không có, cứ tưởng tham sân si đều diệt trừ hết cả rồi. Nếu thật sự tham sân si không còn nữa, thì chắc chắn là đã chuyển được Mạt-na thức thành Bình đẳng tánh trí rồi; quý vị đã chuyển được hay chưa? Vẫn chưa chuyển đổi được! Chưa chuyển đổi được thì tuyệt đối vẫn là phàm phu, đã là phàm phu thì tuyệt đối là có bốn đại phiền não thường hằng theo sát.

Phật bảo chúng ta phải giác ngộ, giác chính là trí huệ Bát Nhã. Ba độc phiền não này làm sao mới có thể tiêu trừ tận gốc được? Chính là nhờ ba khoa mục: ly tướng, xả, nhẫn; đây là ba loại nằm trong Lục độ ba-la-mật. Ly tướng là Bát-nhã ba-la-mật, đây là nhìn thấu; thực sự nhìn thấu rồi, trí huệ Bát-nhã chính là nhìn thấu. Sau khi nhìn thấu rồi thì phải buông xuống, xả chính là buông xuống, Bồ thí ba-la-mật chính là buông xuống; sau khi buông xuống, trong tâm thanh nhiên như chẳng có chuyện gì xảy ra, đó chính là nhẫn; trong tâm thanh tịnh tự tại, Nhẫn nhục ba-la-mật đã thành tựu, như vậy mới gọi là thực sự có thể tiêu trừ nghiệp chướng.

“Hành nhân đương tri sở tiên vụ dã” (Hành nhân cần biết đây là việc phải làm trước tiên), hành nhân là người tu hành; ba chữ “sở tiên vụ” (việc phải làm trước tiên) này, chính là điều mà hiện nay chúng ta thường nói: là chỗ hạ thủ công phu đầu tiên. Chúng ta tu hành thì phải bắt tay vào làm từ đâu trước nhất? Chính là phải bắt đầu từ ly tướng, xả, nhẫn. Cho nên, Phật ở trong bộ kinh này đã đem ba điều kiện này ra giảng đặc biệt nhiều, đặc biệt căn kẽ, nguyên nhân chính là ở chỗ này. Nếu không hạ thủ công phu từ ngay chỗ này, thì bất luận tu học pháp môn nào, trong một đời này thấy đều chẳng thể thành tựu.

Có lẽ đồng tu sẽ hỏi: Người lúc lâm chung mới nghe được Phật pháp, mười niệm vãng sanh, người ấy có đầy đủ điều kiện này hay không? Hoàn toàn đầy đủ. Nếu người đó không đầy đủ điều kiện này thì chẳng thể vãng sanh được. Trong sát na lúc lâm chung, hoặc là trước đó một, hai ngày, nghe được lời giáo huấn của bậc thiện tri thức khuyên họ buông xuống vạn duyên, họ vừa nghe liền thấu suốt; nói cho họ biết những điều tốt đẹp thù thắng của thế giới Tây Phương Cực Lạc, họ hiểu ra rồi, minh bạch rồi, họ mới cam tâm tình nguyện ly tướng. Thật sự đem tất cả mọi lo âu, vướng bận trong tâm thấy đều buông bỏ hoàn toàn, đó là xả! Trong tâm thanh tịnh sạch sẽ, một niệm chẳng sanh, đó là nhẫn nhục! Chữ nhẫn đã thành tựu; sau đó nương vào một câu A Di Đà Phật này, một niệm tương ưng một niệm Phật, niệm niệm tương ưng niệm niệm Phật, cho nên một niệm, mười niệm đều có thể vãng sanh. Nếu như không hội đủ ba điều kiện này, thì dầu cho niệm Phật có giỏi đến đâu cũng chẳng thể vãng sanh; điều này nói lên rằng, người mười niệm vãng sanh lúc lâm chung cũng phải đầy đủ ba điều kiện này.

Chúng ta trong đời sống hằng ngày, lúc nào quý vị đầy đủ, lúc nào quý vị giác ngộ, thì ngay lúc đó quý vị liền được tự tại. Hiện tại quý vị đã minh bạch rồi, quý vị chịu buông xuống rồi, thì ngay hiện tiền quý vị liền được tự tại, liền

đạt được an lạc, trong tâm thanh tịnh sạch sẽ, một mảy trần cũng chẳng nhiễm. Việc tu học Phật pháp nếu bàn về hiệu quả, thành thật mà nói thì đạt được vô cùng nhanh chóng! Người thế gian thường hay nói về sự thiết thực; nói một lời chân thật, bàn về sự thiết thực, thì thế gian và xuất thế gian không có bất kỳ một pháp nào có thể so bì được với sự thiết thực của Phật pháp. Đặc biệt là Bát-nhã và Tịnh độ vô cùng thiết thực: chỉ cần quý vị có một phần công phu, quý vị lập tức sẽ có một phần thu hoạch; đích thực có thể giúp chúng ta đạt được thân tâm tự tại, đích thực có thể giúp chúng ta vãng sanh thành Phật. Cho nên ở đây đặc biệt nhấn mạnh phải hạ thủ công phu từ ngay chỗ này: nhìn thấu, buông xuống, nhẫn nhục.